

at noget taler for at behandle alle ens, men paa den anden Side er Skibsfarten ganske særligt stillet som Følge af, at Skibsfragterne har været saa overordentlig høje og har haft saa fordyrende Virkninger, og det Bidrag, vi her ønsker at paalægge Skibsfarten, er derfor forsvarligt, som det foreligger, men jeg vil ikke sige, at jeg ikke for mit Vedkommende kunde gaa med til en saadan Ordning, som af det ærede Medlem ønsket, naar der fra alle Sider kunde blive Tilslutning dertil. Imidlertid tog de konservative Medlemmers Ændringsforslag kun Sigte paa Indtægterne for Skatteaaret 1917—18, og efter de Regler, vi hidtil har fulgt, er det de Indtægter, som falder i 1916, der lægges til Grund for Skatten i 1917—18, men saa faar man ikke Beløbet ind før 1. December 1917; da vi har haardt Brug for Beløbet i denne Sommer, er det for længe at vente derpaa, og hvilke Beløb vi skal udskrive til Indbetaling den 1. December 1917, synes jeg, det er lovlig tidligt at tage Bestemmelse om nu. For øvrigt var der i de ærede Medlemmers Forslag ikke indsat Procentsatser med Hensyn til, hvor høj Beskatningen skulde være, og ogsaa af den Grund kunde man ikke gøre det til Genstand for en virkelig Overvejelse.

Endnu skal jeg blot sige to Ord til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds. Det ærede Medlem mente blandt andet, at det var en Mangel ved vort Forslag, at vi ikke, saaledes som Regeringsforslaget gør, begunstigede de Skibe, som førte Varer til Hjemlandet. Ja, jeg tror ikke, at det ærede Medlems Anskuelse i saa Henseende er rigtig. Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal henvise ham til de Udtalelser, Direktør Cold har fremsat overfor Folketingsudvalget, som er citerede her i Betænkningen. Direktør Cold siger dér blandt andet: „En Særbeskatning af vore virkelige Indtægter, der desuden efter vor Formening rammer langt retfærdigere, behøver ingen specielle Adskillelser i de forskellige Farter“. En Beskatning af de virkelige Indtægter er jo en Nettoindtægtsbeskatning, og naar der skal være en saadan, hvorfor skal den saa ikke lige saa godt svares af den Nettoindtægt, der er indvundet ved at befordre Varer fra Udlandet, som af anden Skibsfart. Naar Skibe derimod befordre Varer ud eller hjem til nedsat Pris — det er noget andet —, saa bør de have nogen Rabat i Afgiften eller denne helt bortfalde, men det er der ogsaa taget Hensyn til i vort Forslag.

Det ærede Medlem sagde, han vidste ikke, hvad vi tænkte paa med de to Bogstaver „m. v.“ i vor § 3. Der tænkes paa de Udgifter, vi ikke udtrykkelig har nævnt, men som man plejer at fradrage ved Opgørelse af den skattepligtige Indtægt, som Kaplak til Kaptajnerne, Klassifikationer og adskilligt andet.

Det ærede Medlem var jo meget inde paa de to Resolutioner, der var vedtagne henholdsvis af Andelsslagteriernes Fællesbestyrelse eller Delegeretmøde og af Husmandsforeningernes Repræsentantmøde. Jeg skal ikke komme meget ind paa det Spørgsmaal, saa meget mindre, som der her i Salen er andre Medlemmer, der er mere kaldede til at tage Ordet om denne Sag end jeg, og jeg tænker mig, at de ogsaa vil tage Ordet, hvis de finder Anledning til det. Men naar det ærede Medlem siger, at man ikke vil have Tilskud til Flæskeproducenterne, man vil have Majsprisen nedsat, maa jeg saa spørge: Er dette da ikke i Virkeligheden et Tilskud til Flæskeproducenterne? Jeg tror ikke, man kan komme bort fra, at enten vi søger at udligne Flæskeproducenternes Tab ved Maksimalprisen, eller vi søger at skaffe Flæskeproduktionen billigere Majs, er Opgaverne ikke meget forskellige. Med disse Bemærkninger skal jeg fremdeles anbefale vort Forslag.

Vejstrup: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, at det forekommer mig, at der er en væsentlig Forskel paa de to Ting, om man giver Tilskud til at udligne Maksimalpriserne paa Flæsk, eller man giver Tilskud til Majs som Produktionsmiddel. Spørgsmaalet er ikke saa lige til, synes jeg. Forholdet er nemlig det, at i det Øjeblik man giver Tilskud til Anskaffelse af Majs, fremmer man ganske sikkert en Produktion, som i høj Grad er nødvendig. Forholdet er da ogsaa det, at en hel Del af Flæskeproduktionen herhjemme foregaar paa Basis af den hjemlige Avl, og det forekommer mig ikke rigtigt at kræve et Bidrag af Skibsfarten til denne Del af Produktionen; jeg kan ikke se, at man med nogen moralsk Berettigelse kan kræve noget saadant. Naar det ærede Medlem mener, at Flæskeproduktionen kan blive i saa høj Grad formindsket, at det bliver nødvendigt at give Tilskuddet til den, tror jeg, at i det Øjeblik man billiggør Produktionsmidlerne, formindsker man ikke Produktionen, men den skal nok vide at holde sig oppe, i det Øjeblik det kan betale sig, og det turde dog være ganske